

XVIII. CROTON Spicatum, *nova Plantæ Species ex America, quam Descriptione ex iconе illustravit Petrus Jonas Bergius, M. D. Hist. Nat. et Pharm. Profess. Stockh. R. Colleg. Med. Aſſessor, Reg. Acad. Scient. Stock. Membr.*

Read April, 21, 1768.

SCIENTIÆ rei herbariæ ulteriori perfectioni nihil perinde conducere arbitror, atque idoneas plantarum novarum minusve cognitarum descriptiones, præsertim ubi bonaë etiam acceſſerint icons. Ut enim in omnibus aliis scientiis magnopere expedit, quarumcunque rerum eo pertinentium ignorantiam vel incertitudinem, quoad fieri potuerit, tolli, ita valde quoque opportunum scientiæ contingit botanicæ, quotiescunque novæ rarissimæque plantæ in lucem proferuntur, et quidem ita proferuntur, ut quælibet partes earum essentiales, quoad liqueſtit, et illucide adumbrentur. Certe quidem hoc generatim de omnibus valet plantis, ad quodcunque demum stirpium pertinuerint genus; nulla enim unquam detecta fuit species, quin attentione fuerit dignissima; tamen solent speciatim illæ ipsæ noviter detectæ species impensiori excipi eruditorum attentione et applausu, quæ ad genus quoddam pertinent, in quo una plureſive species virtute usuque aliquo singulari, vel medico vel œconomico, dudum inclaruerunt, quippe quoniam suspicari fas fit, in cunctis speciebus affinibus quodammodo consonas, saltem non multum alienas, inesse vires.

Hocce respectu operæ profecto pretium fuerit, raffiniam quandam sistere speciem, ad amplum illud pertinentem stirpium genus, quod utraque potissimum India profert, quodque botanicis *Croton* audit. Etenim non una duntaxat, sed plures species, sub unius generis vexillo comprehensæ, ob eximium in medicina aut œconomia usum multo dudum nomine sunt, quod quidem satis ii norunt, qui ex merito aestimare didicerunt *Croton Cascarillam*, *Croton febiferum*, *Croton Tiglum*, *Croton tinctorium*, atque *Croton aromaticum*. Hinc ubi nova eidem huic generi accedit species, adeo non id a botanicis ferri poterit indifferenter, ut potius non possint non prouum eo advertere animal oculosque. Et vero et si nondum quidquam de ulla novæ stirpis virtute constet, tamen id movere potuerit neminem, qui, uti par est, cogitaverit, præcedere semper ante oportere primam rei cujusque notionem, quam vel minima de qualitatibus ipsius obo riatur quæstio.

Hisce jam pensitatis, proprius me ad ea, quæ de planta mea observanda habui, confero. Et quidem ideo illam novam dicebam, quod cum manca duntaxat ac admodum imperfecta mentione ad notitiam botanicorum pervenit, adeoque nec ab ullo adhuc systematicorum in album stirpium cognitarum est relata. Certe LOEFLINGIO nostrati in America peregrinanti, illam ipsam visam fuisse, haud obscure ex itinerario ejus patet, ubi tamen non nisi breviter et quasi per transennam unam alteramque ejus tradit notam, quanquam quidem fusius sine dubio reliqua persecutus fuisset, nisi fato occubuisset præmaturo. Ceterum nec multum refragabor, si quis contenderit, arborem illam mali folio, quam profert doctiss. H. SLOANE, *Hist. Jam. tom. ii. p. 30. tab. 174. f. 1.*
Croton

Croton esse spicatum, tametsi non negem, unam alteramque discrepantiam cerni posse evidenterem, quod fortasse maximam partem pictori tribuendum; interim tamen suadent convenientiam imprimis spicæ terminales, ut reliqua taceam.

Icon adjecta fruticis ramulum exactissime refert magnitudine naturali, lectum ante biennium Havanæ a chirurgo N. RUDOLPH.

T A B. VII.

C R O T O N.

CROTON (*spicatum*) foliis ovatis glabris, ramis nudis, florum racemis spicatis terminalibus. Croton foliis ovatis, floribus spicatis, stylis multifidis depresso patentibus, frutescens. LOEFL. *It.* p. 234. n. 50.

Mali folio arbor, artemisiæ odore, flore pentapetalo spicato. SLOAN. *Hist. Jam.* ii. p. 30. t. 174. f. 1. vix bona. *Cat. Jam.* 139. RAJ. *dendr.* 17. Habitat Havanæ in America.

DESCR. *Caulis* fruticosus, ramosus. *Rami* subdeterminati, cinerei, subrugosi, erecti, nudi, cicatricibus obsoletis, ramulosi. *Ramuli* consimiles; tenelli, glabri, sulcati. *Folia* solummodo in ramis tenellis, alterna, ovato oblonga, integerrima, basi rotundata, apice sublanceolato, obtuso, firmiuscula, utrinque glabra, petiolo instar nervi longitudinalis discum folii subtus percurrente, nervis obliquis tenuioribus nervosa, biplicaria vel paulo ultra, frequentia, petiolata, patentia. *FLORES MASCULI* racemoso-spicati, pedicellati. *Racemi* terminales, pyramidales, compactiusculi, solitarii, pedunculati. *Bractæ* lineares, obtuse,

CROTON spicatum.

fx, glabræ, ad basin pedunculi racemi sitæ. *Pedicelli* subpubescentes. **CALYX.** *Perianthium decaphylli* sæpe ultra, imbricatum: squammis subæqualibus, ovatis, obtusiusculis, extus glabriusculis, intus hirsutis: hirsutie albida. **COROLLA** nulla. **STAMINA.** *Filamenta* xii, sæpe ultra, subulata, inferne hirsuta, erecta, longitudine calycis. *Antheræ* subrotundæ, compressæ, subtetragonæ, erectæ. *Receptaculum* staminum hirsutum. **FLORES FEMINEI** solitarii, ad basin pedunculi racemi masculini intra bracteam siti pedunculati, erecti. **CALYX.** *Perianthium pentaphyllum*, infernum: foliolis linear-lanceolatis, acutiusculis, erectis, subæqualibus, minutissime punctatis, subscaeviis. **PISTILLUM.** *Germen* subrotundum, compressum, subhirsutum. *Styli* tres, longitudine calycis, infima basi cohærentes; singuli ad medium sexfidi: laciniis ex uno puncto prodeuntibus, subulatis; unde ramosi apparent. *Stigmata* xviii, obtusa.

OBS. A Croto glabello LINN. caute distinguendum; etenim in illo rami foliosi, flores racemoso-paniculati, axillares.